ANUL IV. — Nr. 985 EDIȚIA A DOUA VINERI, 25 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șase lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 24 Octombre 1891.

INTOARCEREA DIN BERLIN

Acum o lună, toate ziarele oficioase susțineaŭ pe întrecute că călătoria Regeluĭ nu avea nicĭ un scop politic. Astăzĭ aceleașĭ foĭ umple coloanele lor cu comentariĭ privitoare la izbânda politică a vizitei luĭ Carol I la Potsdam și la Berlin. După dînsele, paradele, prânzurile oficiale, reprezentațiunile de gală, decorațiunile date persoanelor carĭ însoțeaŭ pe Rege sunt atâtea dovezĭ că călătoria regală a fost o adevĕrată fericire pentru Țară.

Nu vom turbura bucuria confraților noștri oficioșĭ; îĭ vom lăsa să înoate în fericire, maĭ ales că aceste simțiminte sunt împărtășite și de adversariĭ lor liberalĭ.

Liberaliĭ-conservatorĭ, concentrațĭ, junimiștĭ, liberalĭ, toțĭ strigă într'un glas: „Regele a fost sărbătorit la Potsdam și la Berlin, prin urmare să ne prosternàm în fața Germanieĭ, căcĭ de acolo vine puterea.

Nu'șĭ poate închipui cine-va o priveliște maĭ scârboasă, maĭ umilitoare pentru demnitatea acesteĭ Țărĭ.

Politicianiĭ noștri și organele lor ne fac efectul unor cățeĭ carĭ sar de bucurie când stăpânul le pune o sgardă nouă.

Căcĭ alt ceva n'a făcut Carol I la Berlin de cât să'șĭ repoleiască Coroana care era rĕŭ terfelită prin murdăriile ce aŭ eșit la lumină în ultimiĭ timpĭ.

Drept aveaŭ ziarele oficioase când susțineaŭ sus și tare că Carol I nu călătorea într'un scop politic, căcĭ numaĭ politică nu se poate numi ceea ce a făcut în Germania.

Suntem sigurĭ că în convorbirile carĭ aŭ avut loc între Hohenzolleriĭ marĭ și micĭ, nicĭ n'a fost vorba de Țară, ci numaĭ de trebu rile lor de familie.

Dovadă este că principeluĭ Ferdinand nicĭ nu i s'a permis de a însoți pe unchiul sĕŭ la Curtea nemțească.

Maĭ mare palmă se putea oare da Dinastieĭ de cât de a nu primi pe acela pe care Hohenzollerniĭ de export îl consideră ca moștenitor al tronuluĭ Românieĭ?

Dacă oficioșiĭ noștri n'aŭ simțit acest bobârnac saŭ, maĭ bine, s'aŭ prefăcut că nu'l simt, nu putem de cât să'ĭ deplângem.

Ar putea eĭ oare să ne esplice: cum se face că Impĕratul Germanieĭ, voind a onora pe Regele Românieĭ, n'a permis ca El să fie însoțit de moștenitorul tronuluĭ, pe când acest moștenitor se afla și el pe pămîntul german?

De aș fi dinastic, eŭ aș privi aceasta ca o insultă adusă Dinastieĭ în persoana viitoruluĭ Rege al Țăreĭ.

Dar politicianiĭ noștri n'aŭ pielea așa subțire; și de ce s'o aibă? Stăpînul a înghițit hapul; slugile n'aŭ dreptul să se sbârlească.

Impĕratul Wilhelm a făcut tot ce trebuia să facă față cu o slugă plecată. El a primit pe Carol I ca pe un agent credincios al Germanieĭ. L'a condus la cazarmă și la regimentul de unde a eșit, înainte de a veni în România, și a avut grija de a-ĭ aminti punctul sĕŭ de plecare. Cu alte cuvinte, Suveranul german i-a zis:

„Adu'țĭ aminte că eștĭ neamț, că aĭ eșit dintr'o cazarmă nemțească, că eștĭ și veĭ fi Rege al Românieĭ numaĭ pe cât timp îțĭ veĭ face datoria către patria ta nemțească."

Iată la ce s'a mărginit izbânda strălucită pe care politicianiĭ noștri o cântă pe toate tonurile.

De o alianță, de un tratat, de o invoială politică, de neutralitatea Țĕreĭ, nicĭ n'a fost vorbă. Aceasta reese chiar din limbagiul ziarelor oficioase germane carĭ tratează Țara românească ca o anexă firească a tripleĭ alianțe.

De altmintrele, trebuia să ne așteptăm la o asemenea atitudine din partea Germanieĭ și a aliaților eĭ.

Cu o slugă nu facĭ contract și Carol I este slugă Germanieĭ, cu singura deosebire că simbria o plătim noĭ.

La ce dar tripla alianță ar fi încheiat vr'o învoială cu guvernul român, din moment că'l are la dispoziția sa, când va voi, adică, când i se va porunci de la Berlin?

Carol I va putea dar cu drept cuvînt să zică în mesagiul de deschidere al Corpurilor legiuitoare că politica Statuluĭ român nu s'a schimbat.

Ea a rĕmas aceiașĭ și a devenit încă maĭ slugarnică de cât era.

Sub regimul colectivist se făcea politica Regeluĭ, dar se păstra oarecum forma constituțională, căcĭ Ion Brătianu o conducea, sub rĕspunderea sa.

Sub junimiștĭ tot Regele da direcțiunea, dar era P. Carp care lua în gît politica regală.

Sub concentrațĭ a urmat aceiașĭ direcțiune; era însă Alexandru Lahovary care era conscient de politica ce se făcea.

Astă-zĭ suntem în progres, căcĭ Regele nu se mărginește a conduce politica exterioară, ci o face singur, în afară de miniștriĭ sĕĭ, iar în capul departamentuluĭ afacerilor externe avem pe D. Constantin Esarcu, care este cea maĭ temeinică garanție a *neutralităţeĭ* noastre politice.

Dunăreanul

TELEGRAME

BERLIN, 23 Octombre. — Depeșĭ private adresate din Mislovitz ziarelor, anunță că un tren militar rusesc a deraiat între Ivangorod și Iosnovitz. Sînt 3 morțĭ și vr'o 50 de rănițĭ.

BELGRAD, 23 Octombre. — In urma modificăriĭ cabinetuluĭ, întrunirea Scupcineĭ s'a amânat pentru 28 Decembre stil vechiŭ.

BERLIN, 23 Octombre. — Maĭ multe ziare constată că discursul D-luĭ Mailleffer la conferința păciĭ a produs o supărătoare impresiune; exprimă speranța că nu se vor maĭ produce asemenea discursurĭ.

Congresul Păceĭ

ROMA, 23 Octombre. — Conferința păceĭ a adoptat propunerea Germanilor, care tinde ca limba franceză să fie declarată ca limbă oficială a congresuluĭ.

S'aŭ prezentat propunerĭ de D-niĭ Mazzoleni, Bayer și Pandolfi. D. Imbriani zice că pentru a face lucrurĭ realizabile trebue să se proclame principiul naționalităţiĭ și să se stabilească că dreptul de pace și de rezbel va fi dat națiuneĭ și reprezentanților sĕĭ. Președintele declară că raportul birouluĭ definitiv va da seamă mâine de aceste diferite propunerĭ.

ZOLLVEREINUL

Camera Austriacă

Viena, 23 Octombre

O discuție asupra situațiuneĭ comerciale a fost la comisiunea bugetară, în privința capitoluluĭ vămilor. Maĭ mulțĭ oratorĭ aŭ vorbit de reaua situațiune făcută industrieĭ și comerțuluĭ în urma nesiguranțeĭ asupra tractatelor de comerț. Alțĭ oratorĭ aŭ abordat chestiunea raporturilor comerciale cu România. D. Mauthner speră că Ungaria nu va face dificultățĭ când ar fi vorba de a trata cu România; a insistat asupra prea mareĭ scumpete a cărnurilor, căreia nu se poate aduce nicĭ un leac de cât prin deschiderea granițeĭ române.

D. Roslowsky zice că a crede că s'ar putea recâștiga piața românească este a'șĭ face ilusiune; România a creat acuma o industrie și Germania, Anglia și Francia aŭ câștigat teren în această țară și s'a stabilit acolo cu tărie. El crede de asemenea că opinia publică în România nu este favorabilă unuĭ tractat de comerț cu Austro-Ungaria.

D. Lupu dorește încheierea unuĭ tractat de comerț cu România maĭ cu seamă pentru Bucovina care a suferit mult din resbelul vamal.

D. Fuchs vorbește contra deschidereĭ granițeĭ române.

D. Beer zice că el ar felicita guvernul pentru încheierea unuĭ tractat cu România.

D. Menger, raportor, dorește o convențiune comercială cu România, dar luând mĕsurĭ veterinare sigure.

Ministrul de comerț rĕspunde că negocierile cu Italia și Elveția nu s'aŭ terminat încă. Durata prea lungă poate a negocierilor din München ține din cauza însemnătățiĭ prea marĭ a intereselor carĭ sunt în joc și carĭ nu admit grabă. Votul popular din Elveția a depărtat unul din elementele nesiguranțeĭ; ministrul recunoaște că dorința de a vedea situațiunea luminându-se cât maĭ curînd este justificată, dar lucrul principal remâne tot-d'auna conținutul tractatuluĭ în detrimentul căruia nimenĭ nu vrea, de sigur, să recomande de a scurta negocierile.

Cât timp tractatele nu vor fi hotărâte saŭ parafate, va fi cu nepuțință de a declara conținutul.

In cât privește România, ea pare că vrea să tacă cât va timp experiența tarifuluĭ sĕŭ autonom. Ministrul roagă decĭ pe oratorĭ să aștepte încheierea operiĭ întregĭ a tractatelor.

Formarea membrilor corpuluĭ didactic

Pentru formarea membrilor corpuluĭ didactic primar urban și rural, se propune în noul proiect de reformă al învățămîntuluĭ primar, ca principiŭ, funcționarea de școlĭ normale, exclusiv cu acest scop.

Contra acestuĭ principiu n'avem nimic de obiectat.

Este adevĕrat că orĭ-ce carieră improvizată—maĭ ales cea profesorală—nu poate da de cât rezultatele rele pe carĭ actual le avem în general de la școalele noastre primare.

Orĭ-ce fel de instituțiunĭ fără oamenĭ, anume pregătițĭ în vederea îndeplinireĭ scopuluĭ pentru care sunt create, nu vor da de cât rezultate rele, chiar și în cazul când organizațiunea lor materială ar fi înfloritoare.

Este necesitate vĕdită dar de a ne pregăti dascălĭ cu pricepere de lucru.

Nu maĭ puțin logic de admis nĭ se pare e însă și următorul principiu: de oare-ce și uniĭ și alțiĭ, atât membriĭ învĕțămîntuluĭ primar urban, cât și membri învățămîntuluĭ primar rural vor fi chemațĭ a face același lucru, urmează că atât unora cât și celor-l'alțĭ să li se dea de către școale, cu menirea de a'ĭ scoate dascălĭ, în chip identic, același capital de cunoștințĭ și anume toate cunoștințele de care aŭ necesitate, în vederea cultureĭ generale și a cultureĭ speciale, pe care trebuesc să o poseadă, pentru a fi în stare să îndeplinească misiunea căreia se destinează.

In școală ca și în societate, ca și orĭ unde, individul este și produce atât cât îl face a fi în stare capitalul cunoștințelor utile pe carĭ le posedă bine.

Membriĭ corpuluĭ didactic primar urban și rural, împlinindu'șĭ conștiincios misiunea, vor produce, ca calitate și ca cantitate, atât cât le va sta prin putință a îndeplini cu cantitatea și calitatea cunoștințelor generale și speciale utile, pe carĭ le vor poseda.

Calitatea și cantitatea cunoștințelor generale și speciale utile diferind de la uniĭ la ceĭ-l'alțĭ, rezultatele date vor fi de asemenea diferite; orĭ, cu toțiĭ dorind ca rezultatele ce vroim a avea de la învĕțămîntul primar, să fie aceleașĭ, cu scopul de a nu i se stânjini nicĭ unuĭ copil putința de a apuca în urmă direcțiunile pentru carĭ va fi apt, trebue să admitem principiul expus.

Odată principiul admis, noĭ nu vedem de loc necesitatea de a funcționa în țară, în vederea prepărăreĭ corpuluĭ didactic primar urban și rural, de cât două felurĭ de școlĭ normale: unele pentru băețĭ și altele pentru fete, cu programe identice și cu cursurĭ de 7 anĭ, dintre care un an preparator, patru anĭ de studiŭ și doĭ anĭ de aplicațiune; iar, ca condițiune de admisibilitate, absolvirea a patru clase primare.

Toțĭ eleviĭ acestor școlĭ să fie internĭ, bursierĭ și solvențĭ.

Toțĭ ceĭ ce vor proba în de-ajuns că sunt absolut lipsițĭ de mijloace, pentru a putea urma în școală, să fie bursierĭ, avênd din partea Statuluĭ gratuit tot: îmbrăcăminte, cărțĭ, mâncare, dormit, luminat, spălat, încălzit și banĭ, câțĭ le vor fi necesarĭ la ceĭ ce vor vroi a se transporta acasă și a reveni la școală, în vacanța Pașteluĭ și în vacanța mare.

Media esamenuluĭ, la care vor fi supușĭ, pentru a putea fi admișĭ ca bursierĭ, să fie de la 6 în sus saŭ chiar 6. Media esamenuluĭ, la care vor fi supușĭ ceĭ ce nu se vor putea primi de cât ca solvențĭ, să fie de la 5 în sus saŭ chiar 5.

Aceștia să plătească maximum 600 leĭ individual, avênd în schimbul acesteĭ sume de la stat totul, ca și ceĭ bursierĭ, afară de banĭ pentru transport în vacanțiunĭ.

Ast-fel vĕzîndu-se lucrurile, ar trebui ca școalele normale existente să se transforme în școlĭ normale, pentru pregătirea corpuluĭ didactic primar, urban și rural, bărbătesc; iar actualele școlĭ secondare de fete să se transforme în școlĭ normale pentru pregătirea corpuluĭ didactic primar, urban și rural, femeesc—ambele aceste două felurĭ de școlĭ cu legiuirĭ în sensul ideilor exprimate maĭ sus.

Atât unele cât și cele-l'alte din aceste două felurĭ de școlĭ normale să fie prevĕzute cu câte două școlĭ de aplicațiune, dintre carĭ una cu clase separate, iar cea-laltă cu clase unite, putêndu-se cea din urmă desființa, când necesitatea va cere.

Numĕrul acestor două felurĭ de școlĭ normale să se înmulțească în raport cu cerințele țĕreĭ; cerințe pe carĭ onor. ministru al instrucțiuneĭ publice este pus în mĕsură de a le cunoaște.

Membriĭ trebuincioșĭ în corpul didactic al unor asemenea școlĭ normale, să se unească prin concurs dintre licențiațiĭ și licențiatele Universităților noastre, reformate.

Ast-fel procedându-se, ar fi drept, practic, util și economic pentru stat; pe când dacă s'ar pune în aplicare ideile onor. ministru al instrucțiuneĭ, s'ar face pe de o parte nedreptate, iar pe de alta se vor cheltui de stat sume marĭ de banĭ, pentru a nu se obține rezultatele așteptate, (a se observa programa propusă de onor. ministru al instrucțiuneĭ publice, după care se va preda în școalele normale, ce dorește a se înființa) și a li se pierde, în special fetelor și băeților, carĭ ar dori să se facă institutorĭ și institutoare, câte 5 și 4 anĭ, nu știm pentru ce!

Onor. ministru al instrucțiuneĭ publice propune în proiectul de reformă al învĕțămîntuluĭ primar funcționarea a 4 felurĭ de școlĭ normale, cu menirea de a da același lucru: dascălĭ carĭ să împărtășască la orașe și la sate instrucțiunea primară și anume:

a) Școlĭ normale de institutorĭ.
b) Școlĭ normale de institutoare.
c) Școlĭ normale de învĕțătorĭ.
d) Școlĭ normale de învĕțătoare.

Ca condițiune de intrare în cele d'întâĭ două felurĭ de școlĭ, pune pe următoarele:

Băețiĭ să fi absolvit 4 clase gimnaziale, iar fetele să fi absolvit 5 clase de externat secondar.

Ca condițiunĭ de intrare în cele două din urmă, pune pe următoarele două:

a) Să fie fiĭ și fiice de plugarĭ.
b) Să fi absolvit cursul primar.

In cele d'întâĭ școlĭ normale cursul complect al școaleĭ este de 6 anĭ; în cele din urmă de 4 anĭ.

In școalele normale de învĕțătorĭ și învĕțătoare se admite, ca eleviĭ să fie toțĭ bursierĭ, fără a se specifica ce anume se înțelege a se da bursierilor din partea statuluĭ; în cele-l'alte două felurĭ (a, b) se admite ca eleviĭ să fie parte bursierĭ și parte solvențĭ.

Capitalul de cunoștințĭ pe care îl vor primi toțĭ eleviĭ carĭ vor urma în aceste 4 felurĭ de școlĭ, se admite a fi aproape același, cu singură următoarea deosebire: Ceĭ ce vor urma în școalele normale de învĕțătorĭ și învĕțătoare, aŭ să știe maĭ mult, ceva noțiunĭ de medicină populară, Agronomie, Zootehnie și practică agricolă; ceĭ ce vor urma în școalele normale de institutorĭ și institutoare, vor învĕța maĭ mult, respectiv băețiĭ limba germană, iar fetele lucrul de mână și economia domestică.

V. Dumitriu.

Capitala în pericol

II

Pentru a nu scăpa ocaziunea să dăm o dovadă lesne de verificat de insuficiența apeĭ, este destul să amintim că acum nu e în stare apa ce curge în canale să curețe sifoanele de mirosul lăturilor ce se varsă în ele de către cârciumarĭ și din diferite curțĭ.

Trecețĭ, rugăm pe orĭ-cine, pe la o gură de canal unde varsă un cârciumar lăturile și se va vedea de avem saŭ nu dreptate.

Cum va fi dar în stare aceiașĭ cantitate de apă să ducă cu sine escrementele din atâtea latrine ce se vor vărsa în canal? E lesne de vĕzut că Dufour afirmă rĕŭ, și aceasta se maĭ dovedește destul de bine prin însușĭ experiențele făcute până atuncĭ și de atuncĭ încoace.

Stăruim însă din noŭ asupra întrebăreĭ, de ce s'a abținut D-rul Felix, și de ce D. Dufour nu are încredere în ingineriĭ-architecțĭ aĭ Primărieĭ? Cerem să ni se rĕspundă.

Vom vedea maĭ târziŭ, de ce singur D. Dufour apără, precum s'a vĕzut, cu îndîrjire introducerea sistemuluĭ *tout à l'égout* la noĭ. De o cam dată să urmărim fasele prin care a trecut această chestie maĭ departe.

In ședința ce urmează celeĭ de maĭ

Sus, vine însuşi primarul, şi opinează că *în mod revocabil. se pot cerca experienţe pe canalele mari numai.* De oare-ce pe cele mari le vor putea curăţa oamenii; pe cele mici însă nu.

D-sa spune că a vězut funcţionând sistemul acesta la Eger şi Carlsbad. Dar D-sa uită, 1) că, dacă apa nu a fost în stare să cureţe escrementele singură treptat, cum va putea să cureţe când vor fi canalele pline? Căci alt-fel nu ne închipuim că a gândit primarul că vor curăţi cu alt-ceva oamenii canalele. Poate cu lopeţile? Dar este posibil aceasta de la un cap la altul al canalului? Nu se vor asfixia oamenii? Şi cum vor putea mâna înainte grămezile de murdărie cu lopata? căci vor da mereŭ peste noi grămezi.

Să ne oprim aci cu arătarea absurdului în aceste spuse ale primarului, căci ele sunt prea simple de priceput, pentru a ne mai întinde asupra lor.

2). Eger şi Carlsbad. Dar D. Primar a fost rěŭ servit, căci în aceste oraşe, care nu se pot potrivi nici în mărimea populaţiei cu Bucureştii, nici în mărimea canalelor lor cu ale noastre, nici în mulţimea isvoarelor ce posed aceste localităţi. şi totuşi pe lîngă sistemul *tout à l'égout*, există un serviciŭ de curăţirea latrinelor.

Nu este posibil dar, ca un om să cureţe canalul, căci cum şi cu ce? de cât numai desfundându-se pe de-asupra toate canalele, care pe lîngă epidemiile ce va revărsa şi vor răni mii de suflete, vor costa milioane pe Primărie, pentru desfacerea şi refacerea eguurilor.

Facem apel la oamenii de ştiinţă şi competinţă în materie să ne spue dacă nu e aşa. In chipul acesta venitul ce D. Primar socoteşte că va trage din consumarea apei, va fi cu mult mai mult întrecut şi prea scump plătit de către cetăţenii Capitalei cu punga şi epidemiile ce vor îndura, Care e câştigul, D-nule Primar?

O altă absurditate susţinută de Primarul Capitalei înaintea igieniştilor noştri, este următoarea: Unii dintre medici aŭ susţinut că iarna va îngheţa vatercloset-tul. Atunci Primarul a zis că se vor aşeza sobiţe în latrine şi ast-fel îngheţul va fi evitat.

Dar, despre ce e vorba D le Primar? Să admitem că puind sobişoare şi fiind cald în latrină, nu vor îngheţa fecalele în closet. Dar jos, unde cad în canal, ce e de făcut? Oare vor funcţiona sobele jos în canale la fie-care gură de *tout à l'ègout*; căci sus la closet nu e nevoie de sobă, de oare-ce ştie şi un copil, că turnând o oală două de apă caldă, closetul se va desgheţa. Chestia este de a nu îngheţa jos. Chiar presupuind că se vor aşeza acolo sobiţe, scoţênd coşul pe tubul tout à l'ègout, cu toate că fecalul este combustibil, intrând însă pe coşul sobiţei D-tale, D-le Primar în prea mare cantitate, va stinge focul şi tot va îngheţa. Şi nu este vorba de îngheţat; vorba este că chiar în timpul verii, în luna lui Iulie, fecalele când ajung jos cad pe pămînt şi se fac grămadă, precum e acum la Naţionala, pe care D. Dufour o pune în frunte, şi preum e la fie-care gură de tout à-l'ègout.

Deci, cum se vede, pericolul este iminent şi neînlăturabil cu toate ridicolele precauţiuni luate de D. Primar şi de D. Dufour.

Dar, cu toate că Primarul cere să se acorde permisiunile *numai* pe canalele mari, dându-se voie hotelului de France şi clădirei Dacia-România din Lipscani, interzicêndu-se pentru acea din str. Vămei, unde de asemenea se cerue.

D. Dufour, cum vom vedea îndată, generalizează sistemul pe toate canalele mari şi mici.

Ast-fel, pe canalul mic din str. Vămei nu s'a permis şi totuşi lucrarea s'a făcut. Nu ne putem închipui că D. Dufour, ca şef al salubrităţei publice, să nu fi ştiut de aceasta, căci nu 'i este permis şi posibil. Cum s'a făcut dar? Mister până acum. Singur a respins cererea.

(Va urma).

Modificarea legei drumurilor

La ministerul lucrărilor publice se lucrează la modificarea legei drumurilor.

După legea nouă căile de comunicaţie se împart în două clase: căi de interes general şi căi de interes local.

Căile de interes general, în care intră actualele căi naţionale şi judeţene, se vor construi şi întreţine de Stat.

Pentru construcţia şi întreţinerea lor se va crea un fond special, numit: *fondul drumurilor.*

Acest fond va fi alimentat:

a) Dintr'o subvenţie anuală din partea Statului. Această subvenţie nu va putea să fie mai mică de 5 milioane.

b) Din trei zecimi adiţionale la foncieri, licenţă, patentă şi zecimile de percepţie.

c) Din cinci zile de lucru de la fie-care locuitor, reşedinte într'o comună de cel puţin şase luni.

Aceste cinci zile se vor percepe în natură saŭ în bani.

Fondul drumurilor va forma buget separat pe lângă al ministerului lucrărilor publice.

FOAMETEA

Ştiri foarte grave sosesc de toate părţile: în ţările europene e lipsă de cereale, în Rusia a apărut deja de mult spectrul foametei. O telegramă de ieri aduce vestea că tifosul foametei a apărut în două arondismente din guvernămîntul Cazan. Iar guvernul Ţarului s'a vězut nevoit să oprească exportul cerealelor.

Actuala producţiune a Rusiei nu ajunge pentru consumaţiunea interioară, necum să treacă peste graniţă pentru îndestularea altora.

Măsura luată e foarte păgubitoare pentru proprietarii mari din Rusia, cu toate acestea guvernul rusesc n'a hesitat să o ia, când e vorba de existenţa marei majorităţi a populaţiunei.

La noi producţiunea actuală pare îndestulătoare, totuşi suntem într'o situaţiune îngrijitoare.

Recolta anului viitor e compromisă. Din cauza secetei nu s'aŭ putut face semănăturile de toamnă; cele ce s'aŭ făcut sunt aproape pierdute. Iarna se anunţă şi ea foarte rěŭ. Deci apropiatul viitor nu ne zîmbeşte de loc.

In anii cei buni Statul şi consiliile judeţene se věd siliţi să vie în ajutorul ţěranilor ce n'aŭ de hrană; în anii de belşug, când producţiunea este enormă şi cantităţi considerabile trec hotarele ţěrei ca să îndestuleze traiul altora, foametea tot se simte ici colo printre muncitorii noştri agricoli; dar anul acesta şi mai cu deosebire anul viitor?

Ţĕranul vinde puţinul ce are ca să'şi plătească birul şi cele-l'alte nevoi urgente; producětorul mare vede că cerealele se vînd cu preţ şi se grăbeşte să le desfacă mai repede de teamă să nu cadă preţurile. Şi unul şi altul věd numai prezentul, la ziua de mâine nici nu se gândesc; şi această zi de mâine poate să fie teribil.

Dar dacă ei nu se gândesc, e datoria Statului să intervie. Ori de câte ori e vorba de un interes general, e dator să intervie şi la nevoe să ia měsurile cele mai energice.

Cu mijloacele de care dispune ministerul domeniilor trebue cât mai de grabă să adune datele necesare ca să se încredinţeze dacă actuala producţiune e îndestulătoare şi în ce măsură, ca să hrănească populaţiunea până la recolta viitoare. Trebuesc luate měsuri din vreme.

Dacă e lipsă ori nu e prisos, guvernul să imiteze exemplul dat de Rusia şi să oprească cu desăvârşire exportarea cerealelor.

O asemenea měsură poate să stârnească multe nemulţumiri, dar nu e de stat pe gânduri când e vorba de existenţa grosului populaţiunei noastre. Şi apoi o asemenea měsură ar fi chiar în interesul celor ce ar fi nemulţumiţi, în interesul proprietarilor mari. D-lor se plâng că n'aŭ destule braţe, ca să le muncească moşiile. Ce ar fi când foametea ar duce în mormânt multe din cele existente? Nu-i aşa că mult pământ ar rĕmâne nelucrat, că preţul moşiilor ar scădea?

Deci nu e de stat cu mâinile în sîn. Foametea şi-a pus scaunul domniei în ţara vecină; să luăm měsuri energice să nu şi-l pue şi la noi cu tot cortegiul ei de orori. Ar fi cea mai mare nenorocire.

F. I. G.

INFORMAŢIUNI

Regele şi-a amânat sosirea în Capitală până Dumineca, de oare-ce îi trebue timp să'şi facă socotelile de ce a cheltuit în strĕinătate şi de ce a incasat în lipsă.

—*—

Mai zilele trecute am semnalat criza monetară prin care trece portul Galaţi, din cauza stocului enorm de mărfuri importate în prevederea noului tarif vamal.

Această criză a început să se simtă şi în Bucureşti. Unii comercianţi fac cu greŭ faţă poliţelor emise, alţii sunt siliţi să suspende plăţile, din cauză că n'aŭ putut desface marfa la timp.

—*—

In mai multe rînduri am atras atenţia serviciului sanitar al capitalei asupra cafenelelor cari sunt într'o stare mizerabilă din pricină că nici una n'are ventilatoare.

Credem că de astă-dată se va lua o měsură spre a pune capăt acestei nepăsări a antreprenorilor cari se mulţumesc a lua bani numai fără a îngriji de sănătatea publicului.

—*—

D. Procuror Sfetescu s'a întors în capitală din ancheta care a făfut-o la băile Lacul-Sărat, Călimăneşti şi Govora.

—*—

In seara de 26 Octombrie Societatea industriaşilor mecanici va da în sala Dacia un bal mare, pentru a patra aniversare a fondărei sale.

—*—

In seara de 30 Octombrie Liga pentru unitatea culturală din Slatina va da un bal cu tombolă.

—*—

Minunea minunelor.

De la 12 Septembre şi până astăzi Brătescu n'a mai gustat nici vin nici rachiŭ. Numai de nu s'ar bolnăvi sărmanul.

—*—

Societatea studenţilor în medicină, ţinênd şedinţă publică în ziua de 27 Octombre a. c. orele 2 p. m. D. Victor Oprescu, student în medicină, va ţine o conferinţă despre *Progresele etiologiei.*

—*—

In Capitală e lipsă mare de lemne. Din această pricină s'aŭ scumpit foc. In unele mahalale aŭ ajuns cinci franci suta de kilograme, ceea ce face cam **150 franci stînjenul.**

*

Tot din causa lipsei de lemne multe şcoli stau închise; profesorii nu pot face lecţii din pricina frigului.

Ce aŭ de gând D-nii de la primărie? Mult aŭ să ţie şcolile închise.

—*—

Inginerul francez Vallin, care a fost rănit cu explozia de la forturi, a murit ieri noapte la spitalul militar, la ora 1 şi un stert.

Soldatul însă, de şi rănit şi mai grav, a scăpat.

—*—

Astă noapte s'a găsit asficsiaţi într'o odaie a cârciumarului Ilie Vasilescu din Strada Brînduşile Nr. 6, un grec anume Rataila Gheorghe şi un oltean necunoscut.

Seara ei aŭ aprins un mangal şi s'aŭ culcat, ast-fel le-a provenit moartea.

—*—

D. Pache Protopopescu, primarul Capitalei, va pleca la Viena, ca să studieze la faţa locului experienţele ce se fac pentru filtrarea apei cu aparatul inginerului austriac Breyer.

Acest aparat, după cât se spune, e tot ce poate fi mai perfect pentru filtrarea apei; nu lasă să treacă prin el nici un microb; apa eşită printr'însul e perfect sterilizată.

De se vor adeveri laudele ce se aduc acestui aparat, primarul Capitalei 'l va aplica la filtrarea apei din Bucureşti.

—*—

Comisiunea aleasă din sînul consiliului comunal şi compusă din D-nii I. Râmniceanu, D. Orbescu, N. Şoimescu, A. Popovici şi I. Brătescu spre a se pronunţa în cestiunea apei, este în diverginţă de opiniuni.

Parte din membrii comisiei sînt de părere a se mai continua cu filtrele, iar parte sunt de părere să se aducă apă de isvoare.

—*—

Aflăm că D. I. A. Filitis, avocat, a dăruit societăţei studenţilor în ştiinţele politice 11 volume bine legate din *Journal des Economistes.*

—*—

Curtea de casaţie a casat sentinţa Curţei de apel din Capitală, ce reformase sentinţa tribunalului care declarase în stare de faliment firma Avram Lewy.

Procesul se va judeca din noŭ de Curtea de apel din Craiova.

—*—

Curtea cu juraţi de Dîmboviţa a condamnat la 3 ani închisoare şi la 10,000 mii lei despăgubire pe Neculae Vămăşescu, cel care a deflorat pe D-ra V.

Procurorul însă a făcut apel contra acestei sentinţe care este destul de uşure în comparaţie cu gravitatea faptului.

—*—

Convocare

ISRAELIŢII INDIGENI sunt invitaţi a asista la **întrunirea publică** ce voiŭ ţine în ziua de 3 Noembrie, la orele 2 p. m. în Circul Sidoli din Iaşi.

N. Ceaur Aslan,
deputat Col. II de Iaşi.

ERNEST DAUDET

JULIETA LAVARDIN

Procurorul general pronunţase requisitorul sĕŭ şi preşedintele dăduse cuvîntul apărătorului acuzatei, D-ra Julieta Lavardin, galbenă subt vĕlul sĕŭ de doliŭ, se uită împrejur cu o privire liniştită a cărui expresiune dulce şi mîndră preveneaŭ în favoarea sa.

Când vĕzu că se scoală apărătorul sĕŭ se înfăşură, cu o mişcare plină de graţie, în şalul sĕŭ de lână neagră, aduse peste păr voalul prins de capota de crep, şi plecă bustul înainte, cu mâinile pe genuchi, fără să'i pese de cei doi jandarmi cari steteaŭ în spatele ei, nici de curiozitatea mulţimei care se uita la dînsa.

— Ai cuvîntul, Domnule, zise încă o dată preşedintele adresându-se avocatului

— Domnilor juraţi, zise acesta, acuzata îmi a dat un memoriŭ pentru ca să mĕ pue în stare să cunosc în toate amănuntele lor înprejurările şi cauzele crimei pentru care se află înaintea D-v. Memoriul acesta nu mĕ lasă să mai spun eŭ nimic. O să vĕ convingeţi ca şi mine după ce'l veţi auzi. Prin urmare nu am de cât să vi-l citesc. Pledoaria mea se va mărgini aci.

Avocatul, după ce zise vorbele acestea, citi următoarele:

* * *

„Voeşti să fii judecătorul mijloacelor mele de apărare, Domnule; m'ai făcut să jur că'ţi voiŭ mărturisi tot adevĕrul. Te ascult. Scriŭ pentru D-ta cum am făcut crima, saŭ mai bine aceea ce legea numeşte crima mea şi pe care eŭ o numesc un act de dreptate, exerciţiul dreptului de legitimă apărare.

„Judelui de instrucţie nu am voit să'i daŭ explicaţiile pe care ţi le voiŭ da D-tale. In faţa lui am tăcut, chiar când dorul sĕŭ mare de a descoperi mobilurile purtărei mele îl aduceaŭ în stare ca să'şi închipue fel de fel de lucruri neîntemeiate. Vezi că atunci tata trăia şi eŭ eram datoare să tac. Azi tata e

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÉRE

(17)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristinei

XII

Se înfioră. Se înverzi.

Tremura toată de frică. Insă ochii îi scăpărară deodată....

Unde era dulcea tînĕră, văduva tristă?

Foarte departe era acum.

Christina se sculase.....

Se învîrtea prin cameră ca o panteră în colivie.

Ochi-i scăpăraŭ ca unei fiare sălbatice.

— Orîce este mai preferat decât trecutul.... ori ce.... zise ea cu dinţii încleştaţi, cu sprincenile încruntate.

M'am săturat de mizerie, de frig, de foame chiar, de.... viaţa asta însfîrşit pe care o duc şi pe care nu o mai vreaŭ.

Atât mai rĕŭ dacă voiŭ pierde... voiŭ plăti... totdauna este ceva de care dispune omul.... chiar persoana lui.... şi.... dacă va ieşi rĕŭ...

Bătu cineva în uşe.

— Doĕ scrisori urgente pentru doamna! strigă o slujnică d'afară.

Christina crăpă uşa, luă scrisorile şi se încue iar.

Cea d'intîi grije a ei fu atunci ca să arză în foc hîrtia pe care i-o detese Fernand şi pe care o învăţase bine.

Dupe ce amestecă cenuşa hîrtiei cu cenuşa lemnelor, văduva avu un gest de mulţumire.

Peurmă:

— Să vedem acum ce scrisori sînt astea? zise ea.

Una era de la prezidenta de Clerfont, care ruga pe mistress Hovard să se ducă s'o vadă negreşit a doazi, la 4 ore, dupe amiazi.

„Am să'ţi comunic ceva foarte important, zicea buna femee. Ceea ce am să'ţi spun o să'ţi facă de sigur o plăcere mare".

A doa scrisoare era de la Montalais.

Iacă ce'i scria contele:

„Doamnă,"

„Mi-am ţinut făgăduiala! M'am ocupat de d-ta. Atîrnă numai de voinţa d-tale, acum ca să ai o poziţie sigură, să fii înconjurată de adevĕrată prietenie şi să poţi privi viitoru fără frică.

„Vei primi?"

Christina zîmbi.

— Dacă primesc... o! da, primesc.... primesc, nătîngule, şi pentru nenorocirea ta....

Trebue însă să mĕ fac că nu primesc aşa de iute!

XII

A doazi la 4 ore punt, mistress Howard se prezintă la d-na de Clerfont.

— Scumpă copilă, sînt prea fericită pentru d-ta, fiindcă mi se pare că situaţia d-tale este însfîrşit asigurată, îi zise bĕtrîna damă.

Contele de Montalais şi contesa, foarte înduioşaţi de nenorocirile d-tale, vor să te iee cu dînşii.

Trebue să 'ţi spun că locul pe care ţi'l ofer ei n'aş fi cutezat nici odată să 'l sper pentru d-ta....

Nu că nu'l meriţi de o sută de ori, drăguţa mea, însă unde ai vĕzut ca să fie cineva azi rĕsplătit dupe meritul sĕŭ?

Foarte demnă, tînĕra vĕduvă declară:

— De aceea, doamnă, eŭ care ştiŭ acest lucru, nu voiŭ primi nimic care ar fi prea mare pentru mine.

— Eşti mîndră.... Cine 'ţi vorbeşte de astfel de prostii?... Intri ca damă de companie la contesa de Montalais... Lucrul acesta e foarte obişnuit.

— Atunci...

— Dar este nesperat, şi ai să găseşti şi d-ta că e tot aşa când vei afla că prietinii mei sînt oameni foart simpli, foarte afabili.... că aŭ să te trateze ca pe o rudă....

— Săracă...

— Ba nu săracă!... Şi însfîrşit că 'ţi vor da trei sute de franci pe lună...

— E prea mult .. şi refuz! zise mistress Howard scurt.

— Mĕ faci să mĕ supĕr! zise prezidenta.

Şi dacă refazi... pre legea mea... poţi să faci ce vei şti... însă eŭ nu mĕ mai ocup de d-ta!...

— Iartă-mĕ, doamnă, eŭ sînt mîndră... şi greşesc... Un om sărac ca mine nu trebue să fie mîndru.

Cu toate acestea nu mĕ pot hotărî să primesc o pomană.

— Cine 'ţi vorbeşte de pomană?.. nebuno!....

— Pomană se chiamă când îmi oferă o leafă mai mare decât se plăteşte de obicei damelor de companie.

— Ce 'ţi pasă dacă Montalais sînt bogaţi?

— Tot pomană se chiamă când îmi oferă un loc care nu'i de nici un folos.

Contele de Montalais mi-a spus că are doi copii, un băiat şi o fată, prin urmare nu are nevoe de o damă de companie.

— Incăpăţînată eşti!... Da înţelege o dată că fata, Madelena, trebue să se mărite în curînd... că este aproape logodită, că Filip, un flăcăŭ de doĕzeci şi cinci de ani numai lângă mama lui nu stă... şi că prietina mea o să rĕmâe curînd singură.... Ş'apoi, e şi bolnavă...

— Ah!

— Da, are o boală de inimă... Trebue să fie mereŭ îngrijită.... Cine o s'o îngrijască dupe ce va pleca Madelena?

— Atunci va trebui să ia pe cineva!

— Tocmai aşa... în ceasul din urmă... cum să ia o slugă! Eşti proastă!

Christina avea lacrimi în ochi.

Prezidentei îi păru rĕŭ.

— Mĕ faci să zic lucruri cari...., da eşti o încăpăţînată, iac'aşa!

Luă mâinile mistressi Howard.

— Ascultă-mĕ, copila mea... o să fii aşa de bine acolo... Sînt sigură că până în doĕ luni toţi ai casei aŭ să se înebunească dupe d-ta.

Ai să faci parte din familie, întru câtva... şi cu chipul acesta ai scăpa de orîce grije în viitor. Aide, primeşte!

— Mĕ ispiteşti mult, doamnă şi scumpă protectoare, însă mĕ tem... Până azi nici odată n'am mîncat pâine de la alţi... Mĕ tem foarte că am s'o găsesc amară.

(Va urma)

mort. Am avut durerea să'l pierz tocmaĭ când se sfârşise instrucţia procesuluĭ meŭ. Era prea mare durere pentru dînsul ca să vază pe fie-sa în faţa juraţilor. Disperarea l'a omorît şi cuvintele carĭ mĕ osîndeaŭ să tac nu maĭ există azĭ.

„Am doĕzecĭ de anĭ, Domnule. M'am născut în Paris, într'o casă din strada Sentier, unde eraŭ prăvăliile părinteluĭ meŭ. El era în fruntea industrieĭ franceze. Numele luĭ figurează printre notabiliĭ comercianţĭ din Paris şi stofele de mătase ale caseĭ Lavardin sunt celebre în lumea întreagă. Mama, o sfîntă, a murit câte va lunĭ după ce m'a născut.

„Câtă vreme am fost copilă, m'a îngrijit numaĭ doica, care mĕ adora. Insă când educaţia mea morală ceru o îngrijire maĭ intelectuală, chiar tata singur a voit să'mĭ o deą. Deşi adusese profesorĭ carĭ să mĕ înveţe tot ce trebue să ştie o fată din lumea bună, cu toate astea nu se încredea numaĭ întrînşiĭ şi controla pe tot minutul spiritul şi rezultatele învĕţămîntuluĭ lor în convorbirĭ familiare în carĭ isbucnea dragostea luĭ.

Cu toate acestea, sistemul acesta de educaţie avea oare-care incovenient. Tata se gândi că trăiam prea izolată, maĭ cu seamă când nu putea să stea lângă mine deşi ştia că doica 'mĭ era foarte devotată. Vorbi să mĕ ducă în schit să învăţ; pe urmă se lăsă de ideia asta, aşa de mult m'a desnădăjduit ideia că o să părăsesc casa unde crescusem. Numaĭ tata luă o institutoare în casă, o femee în vîrstă şi cu experienţă, care ajunse profesoara mea, tovarăşa mea, prietina mea, şi care nu s'ar fi despărţit nicĭ o dată de mine dacă nu s'ar fi însurat tata.

„Eram de şaptesprezece anĭ anĭ când evenimentul acesta îmĭ zdruncină viaţa. Vĕzuĭ pe mama mea vitregă pentru întîia oară la teatru, într'o seară, în loja noastră. Tata îmĭ spusese maĭ dinainte că este o femee încântătoare, că rĕmăsese văduvă la vîrsta de treĭzecĭ de anĭ, fără copiĭ. In timpul doliuluĭ trăise foarte retrasă. Acum începea să se arate iar în lume.

„Cu figura eĭ sculpturală, acuzată de stralucirea ochilor seĭ negri şi a pĕruluĭ ca abanosul pe care'l purta lins pe tîmple, era dintre femeile acelea carĭ nu rĕmân nebăgate în seamă. Pentru ce nu 'mĭ plăcu mie nicĭ frumuseţea eĭ nicĭ atitudinea ciudată a tati în faţa eĭ? Dacă aş fi ştiut tot ce am aflat după aceea aş fi ghicit ceea ce trebuia să se întâmple peste câte-va sĕptĕmânĭ după aceea, căsătoria lor adica. Ah! dacă ar şti părinţiĭ cât rĕŭ fac copiilor lor când se căsătoresc a doua oară, când daŭ uneĭ necunoscute locul pe care muma l'a lăsat gol.

„Şase lunĭ după aceea aveam o vrăjmaşe în casă. Chiar de la început ne ciocnirăm. Acum nu ne maĭ puteam suferi. Dacă ar fi voit ea însă aş fi iubit-o. Ea îmĭ blama gusturile, rîdea de sentimentele mele, critica până chiar şi toaletele mele. Tata descurajat de certurile noastre, încerca uneorĭ să ne împace. In cele din urmă nu se maĭ sili de fel, fiindcă hrănea ideea să mĕ mărite curînd şi ast-fel să pue capăt uneĭ situaţiunĭ dureroase.

„Nu trecu mult după ce se însură şi tata fu silit să ia un alt casier, pe D. Gilbert Berand, un tînĕr protejat de mama mea vitrigă şi fin al bărbatuluĭ sĕŭ d'intîĭ. Eŭ eram de faţă când veni el să facă o vizită de mulţumirĭ, în momentul d'a intra în funcţiune. 'Mĭ-a făcut urîtă impresie figura luĭ, afectarea luĭ de eleganţă şi de lux pe care nu o justifica de fel mediocritatea resurselor luĭ şi maĭ cu seamă tonul liber şi familiar cu care vorbea cu D-na Lavardin.

„In alte timpurĭ i-aş fi spus tati impresiile mele. Insă mĕ lăsasem de a maĭ combate voinţele neveste sale, când nu mĕ priveaŭ şi deşi noul sĕŭ amploiat îmĭ inspira un fel de scârbă, tăcuĭ. Şi bine am făcut. El a fost admis în scurt timp în intimitatea noastră, mîncă la masa noastră, ajunse confidentul mamiĭ mele vitrige, câştigă toată încrederea patronuluĭ sĕŭ care 'l interesă în afacerile sale şi lăsându'ĭ cheile caseĭ de fier pe mâna luĭ. O rudă de aproape nu ar fi fost maĭ bine tratată.

„Am aflat chiar că toată lumea îl considera ca viitorul mĕŭ bărbat, şi că tata nu tăgăduia de fel când venea vorba. Fiind că el nu zicea nimic nicĭ o dată, nicĭ eŭ n'am provocat nicĭ o explicaţie. D. Gilbert Berand nu 'mĭ plăcea. Insă asta era singura imputare ce 'ĭ puteam face, fiind-ca atitudinea luĭ faţă de mine fusese tot-d'a-una cât se poate de corectă.

„Trec peste ceĭ treĭ anĭ carĭ trecură după intrarea luĭ la noĭ. Poţĭ pricepe, Domnule, ce fură aceştĭ treĭ anĭ, după câte aĭ citit maĭ sus. Veĭ reconstitui singur trista şi monotona istorie a acestor treĭ anĭ când te veĭ gândi la viaţa ce trebuia să ducă o fată fără mumă, care a vĕzut inima tatăluĭ sĕŭ închizêndu-se încetu cu încetu, şi care cu toate acestea îl iartă fiind-că 'l ştie dominat de o influenţă străină şi fiindcă ea nu pierde speranţa că o să 'l recucerească într'o zi. Ş'apoĭ, gândeam să scap măritându-mĕ. Acum tata îmĭ vorbea des de măritiş. Insă printre pretendenţiĭ pe care mi-ĭ propunea el, nu găsisem încă pe bărbatul viselor mele, pe bunul tovarăş vrednic d'a fi asociat destinuluĭ meŭ şi, fiind-că aveam răbdare, aşteptaĭ.

„Intr'o seară din vara trecută, pe când şedeam la ţară, adică tata, mama mea vitrigă, şi vre-o şase invitaţĭ printre carĭ fireşte că era şi D. Gilbert Berand, ieşiĭ din salon, după prânz, ca să iaŭ puţin aer. La spatele castelului, subt terasă, şi umbrită de nişte portocalĭ, era o bancă, unde 'mĭ plăcea să mĕ duc să staŭ sigură. Acolo mĕ pusesem gânditoare şi tristă, când un zgomot de glasurĭ carĭ vorbeaŭ d'asupra mea, îmĭ izbi urechile.

„Cunoscuĭ îndată ale cuĭ eraŭ glasurile acestea: mama mea vitrigă vorbea cu D. Berand. Le tremura vocea aşa de tare, în cât presimţiĭ că o să aflu un secret grozav.

„Imĭ fu frică şi voiĭ să fug. Insă nu puteam fugi fără să fiŭ vĕzută. Şi pe urmă o curiozitate nespusă mĕ pironise în loc.

„Se certaŭ, mişeiĭ! Şi ce ceartă! Ce grozăviĭ aflam! Tata înşelat printr'o complicitate de două orĭ criminală, care după ce 'ĭ răpise fidelitatea neveste, făcuse din casierul sĕŭ un hoţ de rênd! Acum el mărturisea amanteĭ sale că furase parale... Pretindea de la dênsa ca să 'l ajute să ascundă lipsa banilor din casă. Şi, după ce 'l ocărî în tot felul, pe când căutaŭ amîndoĭ mijlocul să înlăture pericolul care 'ĭ ameninţa, el zise fără veste:

„— Este un mijloc... şi dacă voeştĭ?...

„— Ce mijloc?

„— Să mĕ însor cu fie-ta vitregă.

„— Nenorocitule! Aĭ cuteza!

„— Aş cuteza să fac orĭ ce ca să scap de ocnă... Cu zestrea Julieti aş pune la loc ce am luat. Ş'apoĭ, o lată însurat cu dênsa nu aş maĭ avea nicĭ o frică. Nu cred pe D. Lavardin în stare să trimită pe ginerele sĕŭ înaintea curţiĭ cu juraţĭ.

„Muma vitrigă începu iar să 'l ocărască şi să plângă. Femeea rezista încă, cel-l'alt o gugulea, se silea s'o linişteascǎ, o făcea să vadă viitorul în culorĭ frumoase, viitor în care eŭ mĕ vedeam victima mişelieĭ lor şi jertfită pentru tot d'a-una.

„Glasurile tăcură; auziĭ numaĭ şopte... Insă ştiam destul.

„Acum, Domnule, ştiĭ cauzele purtăriĭ mele şi poţĭ pricepe şi D-ta şi poţĭ face şi pe judecătoriĭ meĭ să priceapă ce sentimente îmĭ aŭ armat mâna.

„La opt zile după astă convorbire, când nenorocitul meŭ tată, rob orb al neveste sale, cuteză să 'mĭ pretindă să mĕ mărit cu hoţul, când chiar D. Beraud, după ce minţise cu neruşinare spuind că mĕ iubeşte, încercă să se impue mie, întinzêndu'mĭ, împreună cu complicea luĭ o cursă infamă, nu 'mĭ rĕmânea altă apărare de cât revolverul care 'mĭ era la îndemână.

„Am omorît, însă fapta mea nu fusese precugetată. Imĭ a venit în gând în momentul când am voit să mĕ apăr şi n'aş putea nicĭ să 'mĭ pară rĕŭ de ce am făcut nicĭ să mĕ căesc".

Domnişoara Julieta Lavardin a fost achitată.

Spartali.

Sinuciderea studentuluĭ Grigoriu

Erĭ după amiazĭ studentul în medicină Grigoriu din Piatra se duse la amicul sĕŭ Isăcescu, ce locueşte în casa Mercuş din strada Academieĭ, cerîndu-ĭ voe să scrie la el o scrisoare.

Dar abia luă condeiul în mână şi zise amiculuĭ:

— Te rog fiĭ aşa de bun şi te du de te plimbă puţin; sunt enervat şi voiŭ să fiŭ singur să mĕ liniştesc.

Amicul, nebănuind nimic, îĭ făcu pe voe. Dar abia eşi pe uşă şi o detunătură de armă de foc îl aduse îndărăt. Când deschise uşa, un spectacol trist i se arătă: Grigoriu zăcea scăldat în sânge.

Nenorocitul îşĭ trăsese un glonţ de revolver în regiunea inimeĭ.

A murit după douĕ-zecĭ de minute.

Cauza sinucidereĭ trebue să fie dezgustul de viaţă din pricina câtor-va decepţiĭ şi a unuĭ amor nenorocit.

In odaia în care s'a sinucis, Grigoriu s'a găsit o scrisoare a luĭ, foarte incoherentă saŭ enigmatică.

Iat'o întocmaĭ după original:

„Alexandru Grigoriu, student. Dezgust „de viaţă, nicĭ o ambiţie, *nicĭ o spe-* "*ranţă*, nimic. Nenorocit.

„Douĕ inele. Albu al EveĬ (sora sinucisuluĭ N.R.) verde al MarieĬ Iernicĭ.

„Neplîns de nimenĭ, uitat de toţĭ, asta voesc, de altmintrelea de la sine.

„Aveam în inimă (?), îmĭ iubeam părinţiĭ, fratele şi maĭ ales pe Eva; iubeam prietiniĭ, *adoram caisele, fructe oprite (?!)*

„Datorez 20 fr. luĭ Burchi, atâta tot am de luat 85 fr. îĭ iert, n'aŭ sermaniĭ.

„Tot-d'auna loial, corect, nu laş. —

„Adio. —

„*Toujours et rien que Minerve (?)*

„Discret, discret, discret, tot discret.... Burchi.

Poţĭ zidi o lume întreagă, poţĭ s'o sfărâmĭ, orĭ ce-aĭ spune.
Peste toate o lopată de ţĕrînă se depune.

„Să fie sigură, nimic de caracterul franş. Suntem uitat, susceptibil, mândru, ambiţios, ambiţios de tot.

„Acestea aŭ fost....

Iconiţă, deşi ateu.

Această scrisoare a fost găsită după ce parchetul plecase.

ULTIME INFORMAŢII

D. Enăchiţă Văcărescu a plecat azĭ dimineaţa la Sinaia pentru a avea o esplicaţie cu Regele asupra motivelor revocăreĭ sale.

De rezultatul acesteĭ întrevederĭ atârnă atitudinea viitoare a părinteluĭ victimeĭ luĭ Ferdinand.

—⁂—

Consiliul de miniştri a discutat proiectul de reforma învăţămîntuluĭ primar, prezentat de D. Poni.

Articolul privitor la inamovibilitatea învăţătorilor nu e pe placul reacţionarilor din minister şi eĭ aŭ decis să'l modifice.

Credem că D. Poni nu va suferi ca proiectul sĕŭ să fie ştirbit tocmaĭ în partea luĭ cea maĭ meritorie.

—⁂—

Cu începere de astă-zĭ direcţiunea Parchetuluĭ din Capitală, o va lua D. prim. Procoror Sfetescu.

—⁂—

Trenurile continuă să sosească cu întârzierĭ. Cel de Vârciorova a sosit astăzĭ cu întârziere de o oră. Intârzierea acestuĭ din urmă provine din pricina neregularităţeĭ trenuluĭ austriac pe care de câtă-va vreme trebue să'l aştepte la Vârciorova.

—⁂—

Zăpada după case cade pe capul oamenilor.

Ce face primăria de nu obligă pe proprietarĭ să o dea jos?

—⁂—

Bulgariĭ staŭ maĭ bine de cât noĭ în privinţa teatruluĭ naţional.

Pe când eĭ aŭ operă naţională, noĭ am fost siliţĭ să desfiinţăm şi opereta.

Ziarul *La Bulgarie* anunţă redeschiderea stagiuneĭ opereĭ bulgare cu *Lucrezia Borgia.*

Se duce legenda că noĭ suntem Belgia Orientuluĭ.

—⁂—

Astă-zĭ se face înmormîntarea preotuluĭ protestant Teutschlaender.

Răposatul lasă numaĭ regrete în colonia germană din capitală.

—⁂—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 23 Oct. 1891.

Grâŭ de 51 libre 11.90, grâŭ de 53 jum. libre 13.05; orz de 49 lb. 9.75, orz de 49¾ libre 9.95, orz de 43 libre 8, orz de 46 ş'un sfert lb 9.20, orz de 45 libre 8.75, orz de 42 jum. libre 8, orz de 41 jum. lb. 8; por. noŭ de 60 jum. lb. 10.75, por. noŭ de 58 ş'un sfert lb. 9.50; meiŭ de 57¼ libre 7.80; fasole % kilo 16; grâŭ de 58 jum. lb. 14.50 grâŭ de 57¾ libre 14.35, grâŭ de 57 jum. libre 14.40, grâŭ mold de 58 jum. 15.75; orz suta k. 14, orz suta k. 13.64.

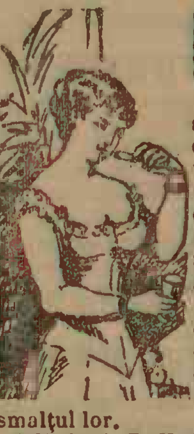
Cerealele sosite pe uscat: Grâŭ 8600 hect. Porumb 1200 hect. Orz 2000 hect.

—⁂—

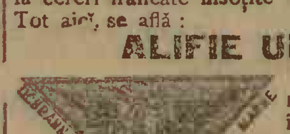
Mâine Vinerĭ D-nul Procuror Stavri Predescu începe la şcoala liberă de ştiinţe politice, cursul sĕŭ de procedura penală, sala facultăţeĭ de filosofie.

Cursul va începe la orele 8 şi se va ţine în fie-care Duminecă.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iași, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila - Galați, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4.02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6.20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Pitești, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m, din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărași, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI